

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Are there any families with atavistic tendencies? If so, how many are there? I am just asking if there is anybody.

RAJYASEVAPRAVINA KHAN BAHADUR G. S. ABDUL KARIM SAHIB SUHRAWARDY: If the Honourable Gentleman wants to draw me out as to the particular methods we are using, I am sorry I cannot answer him. The C. I. D. methods have come in for much comment here. I know that our C. I. D. is not at all perfect. I have seen the C. I. D. at work in all the provinces. All that I can say is that we have a system of watch. I do not want to frighten the House. It may be that a man who appears before you.....

PRESIDENT: The honourable member has only one minute more. He must compress his remarks.

RAJYASEVAPRAVINA KHAN BAHADUR G. S. ABDUL KARIM SAHIB SUHRAWARDY: There may be various methods of watch. There may be C. I. D. over C. I. D. I am too old a dog to believe that any report that comes to me is gospel truth. I know that and I often get kicks from the Dewan. When I think I have got one rupee worth of truth and appear before him, he values it only at As. 8. Therefore I get kicks.

PRESIDENT: The time allotted for the demand has expired. So I put the motion.

MR. N. NARAYANA KURUP: Sir, as the reply of the official member is not satisfactory, in the hope that he will improve on the lines suggested by us, I do not press the motion.

The motion, by leave was withdrawn.

The question that a sum of Rs. 11,84,581 be granted under Demand XVI—Police—was put and carried.

The motion was passed and the grant was made.

DEMAND XVII—PORTS.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 21,694 under Demand XVII—Ports.

The question that a sum of Rs. 21,694 be granted under Demand XVII—Ports was put and carried.

The motion was passed and the grant was made.

DEMAND XVIII—EDUCATION—GOVERNMENT GRANT TO THE TRAVANCORE UNIVERSITY.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 9,27,000 under Demand XVIII—Education—Government Grant to the Travancore University.

Motion No. 208.

MR. WARKALA K. MADHAVAN: Sir, I move the following motion: "To reduce the allotment of Rs. 9,15,000 for grant to the Travancore University by Rs. 10".

My object in doing so is to discuss the methods of improving Sanskrit education.

Sir, Sanskrit is to India what Latin is to Europe. All Hindu religious books are written in Sanskrit. The Dewan-President mentioned the other day the futility of Indian students going to England for taking degrees in Sanskrit. I fully agree with that view of the President. But some years ago, there were eminent professors like Professor Max Muller and others in English universities and in those days, it was a privilege for Indian students to go for higher studies in those universities.

PRESIDENT : Even they came back and talked Sanskrit in a way that nobody understood them. I was, for three months, the student of a gentleman, who was one of the recognised authorities in Sanskrit in the European world of that day. He started reciting the Raghuvamsha with 'vagh, vagh, vagh' and proceeded like that. It was not clear what he meant, and when he finished we asked him what it was. We all thought it was German, but he finally explained that it was Sanskrit.

MR. WARKALA K. MADHAVAN : There was an European Professor who pronounced Lakshmi as Lachi and nobody could understand him.

But the standard fixed in the University for the Intermediate and B. A. classes for Sanskrit is very low and the students take Sanskrit as their subject, not for the love of it, but only as a means of obtaining a cheap degree without much exertion. That should not be the case, and if the Travancore University would revise its syllabus of studies and raise the standard of Sanskrit education, it will go a long way in improving the standards of education.

We have a Sanskrit college here. Even though the Pandits there are as qualified as the Pandits of the University College, they are given far lower pay than the pay given to equally qualified Pandits in the University College. My only plea is that better encouragement should be given to the Sanskrit studies and our University should employ persons of international reputation for scholarship so far as Sanskrit is concerned as Professors. With these words I place the motion for the acceptance of the house.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഇതുപോലെ സാമൂഹിക ഒരു ഉപക്ഷേപം ഞാനും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ അനുകൂലിച്ച് എനിക്കും രണ്ടുവാക്കു പറയാനുണ്ട്. മലബാറിൽ ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം വളരെക്കാലം നിരാശയിൽ കലാശിച്ചപ്പോൾ ആണ്, ഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നത്തെ ദിവാൻജിയുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ട്, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപിച്ചത്. ഇത് ഏതു തിരുവിതാംകൂർക്കാരനും അഭിമാനജനകമാണ്. അതിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി ഓറിയൻറൽ ഭാഷകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനം കിട്ടുമെന്നും ഞങ്ങൾ ആശിച്ചു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയില്ലാ

[Mr. N. Narayana Kurup].

തിരുനകാലത്തുതന്നെ ഇവിടെ മലയാളത്തിനും സംസ്കൃതത്തിനും ഒരു പ്രാമസർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു സർ പി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലത്തായിരുന്നു. അന്നത്തെ പ്രാമസർ മരിച്ചതിനുശേഷം, അതേ ജോലി നിർവഹിച്ചവരെന്നവരെല്ലാം സുപ്രഭുക്കന്മാരായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതാണുള്ളതും. സർ പി. രാജഗോപാലാചാരി ദിവാൻജി ആദ്യമായി മി. എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ തിരുമേനിയെയാണ് സംസ്കൃതപ്രാമസരായി നിയമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ഈ ഭാഷയ്ക്കു യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നത് കേവലം ഒരു കറവാ യിട്ടാണ് ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നത്. ഇവിടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ പാഠശാലയും ഓഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും രണ്ടു പ്രൊഫസർമാരെവീതം നിയമിച്ചു. മറ്റുള്ള എല്ലാഭാഷകൾക്കും പ്രൊഫസർമാർ ഉള്ളപ്പോൾ, സംസ്കൃതത്തിനും മലയാളത്തിനും മാത്രം അഞ്ചു സുപ്രഭുക്കന്മാർ പറയുന്നപോലെ സുപ്രഭുക്കന്മാനുമായുള്ളതും കേട്ടാൽ തന്നെ ഒരു കറവാണു്. ഈ പരിഷ്കാരകാലത്തു് സർജൻ ജനറൽ, ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ, അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ജനറൽ, എന്നുള്ള പുതിയ പേരുകൾ നമ്മുടെ ദിവാൻജിസർവകളുടെ ഭരണകാലത്തു് നൽകിയിരിക്കുന്നു. പണ്ടത്തെ ഡർബാർഫ്രീഷ്യനും പോലീസ് കമ്മീഷണറും നടത്തുന്ന ജോലിയാണ് ഇന്നത്തെ സർജൻജനറലും, ഇൻസ്പെക്ടർജനറലും ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ മറ്റു വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രൊഫസർമാരും ബി. എ-യ്ക്കും എം. എ-യ്ക്കും അല്ലെങ്കിൽ പഠിപ്പിച്ച് പാസാക്കുന്നതുപോലെ മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും, ബി. എ-യും എം. എ-യും ക്ലാസ്സുകളിൽ സുപ്രഭുക്കന്മാനാകാൻ പഠിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു ജയിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ സുപ്രഭുക്കന്മാർക്കുള്ള പേരുമാറ്റം പ്രൊഫസർ എന്നുള്ള സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിൽ എന്താണു വിരോധമുള്ളതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. സർ, ഉന്മാനിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സംസ്കൃതത്തിനു പ്രത്യേകം ഒരു പ്രൊഫസറും, നാട്ടുഭാഷയ്ക്കു പ്രത്യേകം ഒരു പ്രൊഫസറും ഉണ്ട്. അങ്ങനെയു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും അപ്രകാരംതന്നെ. തിരുവിതാംകൂറുകാർ, അവരുടെ നാട്ടുഭാഷയെക്കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യൻ ഭാഷകളോടു ചൊതുരവെ വാത്സല്യമുള്ളവരാണ്. വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരു ദിവാൻജിയുടെ ഭരണകാലത്തു യാതൊരു വിധത്തിലും സാധ്യമാകാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത ഈ കറവിനെ ഉടൻ പരിഹരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ബഡ്ജറ്റിൽ, പ്രൊഫസറുടെ സ്ഥാനംകുറിഞ്ഞു സുപ്രഭുക്കന്മാരും അതു കഴിഞ്ഞു ലിക്ചറേഴ്സും ആയി

DEMAND XVIII—EDUCATION—GOVERNMENT GRANT TO THE TRAVANCORE UNIVERSITY. 595

ടാൺ കാണുന്നത്. ഈ സൂപ്രണ്ടന്മാർക്കു താഴെയുള്ള ലക്ചറന്മാർക്കു കൂടുതൽ ശമ്പളം ൨ ൫ ൦ രൂപയാണെന്നും അതായത് ൧ ൫ ൦ | ൨ ൦ - ൨ | ൨ ൫ ൦ ആണെന്നാണ് കാണുന്നത്. രണ്ടുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ അവർക്കു ൨ ൦ രൂപ ശമ്പളം കൂടുന്നു. ഓറിയന്റൽഭാഷ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ണെങ്കിൽ ൨ ൦ ൦ -ൽ തുടങ്ങി രണ്ടുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ൧ ൦ രൂപ വീതം കൂടി ൨ ൫ ൦ രൂപ ആയിത്തീരുന്നു. ഇവരാണെങ്കിൽ എ. ഏ. യും ബി. ഏ. യുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചു പാസാക്കുന്നവരാണ്. ഇക്കണ്ടെയിരികെ ഇവർക്കു പ്രൊഫസർ എന്നുള്ള സ്ഥാനം എന്തുകൊണ്ടു കൊടുക്കാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ ഭരണ മന്മാരുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി ഓറിയന്റൽഭാഷയ്ക്കു ഒരു മാനുവൽ പ്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞതവണ മെഡിക്കൽബിൽ പട്ടം ലോചന സമയത്തു് ആയുർവേദത്തിനും അലോപ്പതിക്കും തമ്മിൽ ഒരു വലിയ മത്സരം ഉണ്ടായതു് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഈ നയംകൊണ്ടല്ലേ എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയുടെ അഭിമാനത്തെ പുരസ്കരിച്ചെങ്കിലും ഈ രണ്ടു ഭാഷകൾക്കും ഓരോ ചെയറുകൂടി ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രൊവൈസ് ചെയ്തപ്പോൾ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. സൂപ്രണ്ടു് എന്നു പറയുന്നതിൽ സ്ഥാനക്കുറവിലെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം, ചരിത്രസൂപ്രണ്ടെന്നും രസതന്ത്രസൂപ്രണ്ടെന്നും മറ്റുവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ പ്രഫസറന്മാർക്കും സ്ഥാനം നൽകി ഒരു സമതം സ്ഥാപിച്ചു്, നാട്ടുഭാഷകൾക്കു സ്ഥാനമഹിമയുണ്ടാക്കണമെന്നു് എനിക്കുപേക്ഷയുള്ളു.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : തമിഴു് പഠിപ്പിക്കുന്ന സൂപ്രണ്ടന്മാർക്കു പ്രൊഫസർ സ്ഥാനം കൊടുക്കണ്ടു്?

MR. N. NARAYANA KURUP : എനിക്കു അതിൽ ഒരു അഭിപ്രായവുമില്ല. ഇവിടത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രവേശനം കിട്ടാതെ പല വിദ്യാർത്ഥികളും വിഷമിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾക്കെങ്കിലും പ്രിഫറൻസ് കൊടുക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നു. അവർക്കുതരമൊക്കെയുള്ള പ്രിഫറൻസ് ഇല്ലാതിരിക്കെ ഇവിടത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രവേശനം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു് ധർമ്മമല്ലെന്നു് സിറ്റുകൾക്കു കറവാണു്. ഇതിന്നു കാരണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ സീറ്റുകൾ നൽകണം.

സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്കും മലയാളത്തിനും ഓരോ പ്രഫസറന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്നു്, ഇന്നു പഠിപ്പിച്ചുകാണിരിക്കുന്നവരെ പ്രഫസറന്മാരാക്കണമെന്നോപറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെയാളുകൾക്കു സൂപ്രണ്ടുസ്ഥാന

[Mr. N. Narayana Kurup].

ത്തിനെ യോഗ്യതയുള്ളതും, രണ്ടു ഭാഷകളിലും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഒരു പ്രഫ്ഫസറെ കിട്ടിയില്ലെന്നും അധികാരികൾ സമാധാനം പറഞ്ഞതയ്യുമെന്നും എനിക്കറിയാം. ഓരോ വിഷയങ്ങൾക്കും സ്പെഷ്യലൈസേഷൻ നടക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് രണ്ടു ഭാഷകളിലും പാടവമുള്ള ഒരാളെ കിട്ടാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സംസ്കൃതത്തിന്നും നാട്ടുഭാഷയ്ക്കും കൂടി ഒരു പ്രഫ്ഫസറെ ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും നിയമിച്ചതായും അറിവില്ല. ഇംഗ്ലീഷിനു പോലും ലിറ്റററേച്ചറിന്നും ഭാഷയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രഫ്ഫസറുമാരെയാണ് നിയമിച്ചിരുന്നത്. മി. സ്റ്റാൻ ലിറ്റററേച്ചർ പ്രൊഫസറായിരുന്നപ്പോൾ, മി. മാക്കർ ആംഗലഭാഷാ പ്രഫ്ഫസറായിരുന്നു. ഒരു ഭാഷയ്ക്കു തന്നെ ലിറ്റററേച്ചറിന്നും ലാംഗ്വേജിന്നും ഒരുപോലെ ചാൺഡിത്യമുള്ള ഒരാളിനെ കിട്ടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തപ്പോൾ, രണ്ടു ഭാഷകളിൽ പാടവമുള്ള ഒരു പ്രഫ്ഫസറെ കിട്ടാൻ കാത്തിരിക്കുന്നതു യുക്തിക്കും ന്യായത്തിന്നും ചേരുന്നതല്ല. യൂണിവേഴ്സിറ്റി അന്വേഷിച്ചിട്ടും അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ദ്വിഭാഷാപട്ടമിനെ കിട്ടാത്തതും ആ യോഗ്യതയുള്ളവരില്ലെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മലയാളവും സംസ്കൃതവും പഠിപ്പിച്ചാ എം. എ., ബി. എ., ബിരുദങ്ങൾ, അദ്ധ്യാപകർക്കു ലഭിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന സൂപ്രണ്ടുമാരെ തന്നെ ഉടൻ പ്രഫ്ഫസറുമാരാക്കി നാട്ടു ഭാഷകൾക്കു സ്ഥാനമഹിമയുണ്ടാക്കണമെന്നും വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അതുകൊണ്ടു് മലയാളത്തിന്നും സംസ്കൃതത്തിന്നും പ്രൊഫസർസ്ഥാനം, ഇല്ലാത്തതിനാൽ വന്നിട്ടുള്ള അഭിമാനക്കുറവിനെ പരിഹരിച്ചു് അവയ്ക്കുകൂടി ഓരോ ചെയർ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്കു പ്രൊവൈസ് ചെയ്താൽ സർവ്വതരം ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I wish to intervene in this debate as early as I could. This is a very important motion, for the moving of which I have been endeavouring for more than 20 or 25 years. I am sorry to say, Sir, that while Travancore occupies a position of trust and confidence, with regard to the dissemination of Sanskrit knowledge, the Travancore University has done precious little. Sir, Mr. Narayana Kurup, who spoke just before me, said that he expected that, when the present Dewan has anything to do with this University, the cause of Sanskrit and other Indian literatures would be safe. I subscribe to that view; in fact, I entertained hopes of that character long before Mr. Kurup had the privilege of knowing the present Dewan. I am sorry, Sir, that on account of the law which enables the delegation of powers of the Vice-Chancellor to the Pro-Vice-Chancellor, there is no means of finding out how much it was that really emanated from the Vice-Chancellor and how much from the Pro-Vice-Chancellor.

PRESIDENT: For purposes of blame, the Vice-Chancellor; for other purposes, the Pro-Vice-Chancellor. That is the basis of allocation.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: If the Vice-Chancellor had actually taken a fair share of interest, the Indian languages like Sanskrit, Malayalam and Tamil would have been in a very much better position. I do not mean any annoyance, but I must state facts. Here is a very sacred subject. A person who knows something, large or small, of English literature, and in the sciences which are taught in English Universities, is likely to come to this country with a very peculiar notion of his own importance and of the inferiority of the Indians, and their languages. You will perhaps remember, Sir, I read in Macdonald's 'History of Sanskrit Literature' years ago, that some people in England at one time thought that there was no language like Sanskrit. The Philosopher Due Galle Stuart, said that Sanskrit was a mere invention of the Brahmins on the banks of the Ganges. Those traditions are still surviving there, though the better class of people have realised the importance of Sanskrit. People, and generally, professors and assistant professors who come to this country after the so-called European training, come with, if I may say so, a superiority complex, get indifferent towards their own mother-tongue, are ashamed to talk either in Tamil or in Malayalam and prefer English as their medium of communication. There is also another aspect; it will be dereliction of duty on my part not to raise that; we in Travancore are proud of our language. We in Travancore, wanted a University. You gave us a University. Why not let us get the best out of it? Therefore, I expect that the Dewan as the Vice-Chancellor of the University, will look into the matter and remove this long-felt grievance.

Now, Sir, I do not want to trot out any pedantic. But however much I may clip with inclination, the facts are relevant. I wish to take as little time as I can in placing certain important historical facts. After all, Sir, history is our pride. Our history is the history of ancient culture of Travancore which is our pride. I will merely say, Sir, just to remind my friends and to tell other friends who may not know it, that the Great Sankaracharya was our man. The Great Kulasekhara Alwar, one of the Vaishnavite saints was our King. He composed Mukundamala and also Thiruvaimozhi in Tamil. I need not go further afield for more ancient things and mention people like Elanjitheran; later in history, the Great Ravikulasekharan, the greatest Sanskrit scholar of the day. He was an accomplished grammarian of the Sanskrit language. Such great men composed many good treatises for spreading knowledge and culture. Coming down we find the Great Rama Varma and his predecessor Martanda Varma, who did their best to encourage the study of Sanskrit and also showed greater encouragement for learning Malayalam and Tamil literatures. That being the case, Sir, standing as I do in your presence, in the presence of one who, with all the learning of the West, is imbued with a

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai]

genius not only to understand but also to appreciate and admire Indian learning, to love this country of Travancore, to love the Sanskrit language, to love Tamil and to love Malayalam, our humble appeal is, irrespective of what this University does, irrespective of the so-called indifference displayed by the University in dealing with this question, we expect you to do something in furtherance of a great cause, a great cause in which you are personally interested, a great cause in which His Highness, true to the traditions of this House, is greatly interested.

There is considerable force in what Mr. Kurup said about the neglect, great neglect if I may say so, in which Malayalam, Tamil and Sanskrit languages stand exposed. I know here of some people who are very good scholars and who go to different parts of the Madras Presidency for purposes of University lectures. There is a recognised Brahmin gentleman in whose hands I found one day testimonials from the greatest scholars of the West, all speaking in praise of him. That man is today a lecturer still, because he had the misfortune to qualify himself in Sanskrit. Others there are in Malayalam who have the same misfortune.

May I, with your permission, say one thing? This was due to circumstances that, for about a hundred years, the Dewans of Travancore were coming very hot from a country where English alone was supposed to be the language. Some of our Dewans brought down Malayalam to its former condition. I was delighted some years ago, when I was sitting near you in the Town Hall and when a certain gentleman was delivering a lecture in Malayalam, at the expression to me of your appreciation of the strength, force and the clarity of the Malayalam language. That is the kind of outlook which I want this University to appreciate. That is the kind of encouraging work which they ought to undertake. Sir, I am sorry to say that this University has fallen behind standards. I do not want to mention in detail what I mentioned in another place. You are aware of it. I am submitting, Sir, the present Board of the Syndicate of the University is doing considerable things in the wrong way, because, in spite of the Preamble of the University Act where His Highness the Maharaja the Ruler has said that there must be learning and that learning must be encouraged, they would not mention that. They would mention science, Kerala art and culture. I truly say, Sir, whatever be my private feelings on this question, that I am not going to import them into the discussion of this important question. If I have used strong language it is because of my conviction; it is because of my love for the subject. All that I want is that these defects should be removed. Malayalam, Tamil, and Sanskrit must be placed on a proper footing and those who teach these subjects

should not be considered as helots in the University but as men, as learned, dignified and patriotic as any who teach subjects which they do not know and who try to maintain them on a level with the professors.

MR. A. K. KUMARAN VIDYAN: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ചതുർഭാഗമായി ചുരുക്കിപ്പോലെ വളർത്തുന്ന തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ സംസ്കൃതഭാഷക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നത് സാഹസമാണെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. മറ്റു യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ, അതായത്, ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാല പാരമ്പര്യം ഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് സർ, എസ്. രാധാകൃഷ്ണനെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇവിടെ യോഗാഭ്യർത്ഥം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഫരിക്രൂസ്സനെയും ക്ഷണിക്കുന്നു. എന്നാൽ മലയാളമോ, സംസ്കൃതമോ, തമിഴോ പഠിപ്പിക്കാൻ സമത്വമാരായ പ്രഫസർമാരെ ക്ഷണിക്കാത്തതെന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരും മറ്റു ഭാഷകളോടു വളരെ അവസരയോടുകൂടിയാണു പെരുമാറുന്നത്. സംസ്കൃതഭാഷയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടത് എല്ലാ കേരളീയരുടേയും ചുമതലയാണ്. പാരമ്പര്യഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ യൂറോപ്യൻ സർവ്വകലാശാലകൾ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നമ്മുടെ ഭാഷകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാത്തതെന്താണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് ഏതു ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രഫസർമാരെ നിയമിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന് തോന്നിയാണല്ലോ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ് ഒരു യൂറോപ്യനെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സംസ്കൃതഭാഷ ശരിയായി പഠിപ്പിക്കുവാൻ ആളുകളില്ലെങ്കിൽ വേറെ എവിടെ നിന്നെങ്കിലും സമത്വമാരായ ആളുകളെ കൊണ്ടുവരണം. ഇതു വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചാരമുള്ള ഈ നാട്ടിൽ സ്വന്തം ഭാഷകളെപ്പോലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാത്തത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ടി. നാരായണക്കുറുപ്പ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ആയുർവ്വേദത്തിനും അലോപ്പതിക്കുമുള്ള മത്സരം പോലെയാണ് മറ്റു ഭാഷകൾക്കു മാതൃഭാഷയോടുള്ളത്. ഈ നാട്ടുകാരായ നാം എല്ലാവരും യോജിച്ചു മാതൃഭാഷയെ നിലനിർത്തുകയും, സംസ്കൃതം, മലയാളം, തമിഴ് ഈ ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രഫസർമാരെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിയമിച്ചു, ആ കറവു പരിഹരിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. T. T. KESAVA SASTRI (*Nominated*): സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. സാൻസ്ക്രിറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സാൻസ്ക്രിറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളെ പരിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യണം. സാൻസ്ക്രിറ്റ് ഭാഷയുടേയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും പാരമ്പര്യമാമാത്മ്യം സ്വർദ്ധരണീയമാണ്. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെ സാരമായി നിലനിൽക്കുന്ന സാൻസ്ക്രിറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്, നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വേണ്ടിത്തോളം പ്രോത്സാഹനം നൽകേണ്ടതാകുന്നു. സാൻസ്ക്രിറ്റിൽ ഉയർന്ന പരീക്ഷാവിജയികൾക്കു നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ബിരുദങ്ങൾ നൽകണം. ഇത് അവസരോപിതമായ പ്രോത്സാഹനമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ നിയമനങ്ങളിൽ അധികവും സാൻസ്ക്രിറ്റ് പരീക്ഷാവിജയികൾക്കു നീക്കിവച്ച മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്യണം.

സർ, സാൻസ്ക്രിറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗമനം ഇവിടെ എത്രയും ആശാർഹമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജകുടുംബവും ഗവണ്മെന്റും സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള സഹായങ്ങളെ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. സംസ്കൃതകോളേജ് സ്ഥാപിച്ചു പരീക്ഷകളും ബിരുദങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയും, ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെന്റു സമാരംഭിച്ച സംസ്കൃതഭാഷാപോഷണപരിപാടികൾ വേണ്ടവിധം, ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റും തുടർനേരുന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. മഹോപാദ്ധ്യായ, ഉപാദ്ധ്യായ, ശാസ്ത്രി മുതലായ ബിരുദങ്ങൾ നൽകി സംസ്കൃതത്തിൽ ഉയർന്ന പരീക്ഷകളിൽ വിജയികളാകുന്നവരെ ഗവണ്മെന്റു അംഗീകരിച്ചുവരുന്നു. സംസ്കൃതപരീക്ഷകളിൽ വിജയികളാകുന്നവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷിലും കണക്കിലും ഫിസ്സിറ്റിയിലും എല്ലാവേണ്ടതുമാനം ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസരീതി പരിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംസ്കൃതപരീക്ഷാ വിജയികളെ ഏതുവകപ്പുകളിലും യോഗ്യതാനുസരണ സർക്കാർ നിയമനങ്ങൾ നൽകി സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും മാത്രം ഇവർക്കു നിയമനങ്ങൾ നൽകുന്ന ഒരു രീതിയാണു കാണുന്നത്. ഈ രീതി മാറി ഇതര ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽ കൂടി സംസ്കൃതപരീക്ഷാവിജയികൾക്കു പ്രവേശനം നൽകി സഹായിക്കേണ്ടതാണ്.

സൂക്ഷ്മകളിലും കാളേജുകളിലും സംസ്കൃതപരീക്ഷാവിജയികൾക്കു
ഇന്നു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശമ്പളവ്യവസ്ഥ നിശ്ചയമായും ഉയർത്തി
ഒന്നു പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളപരിഷ്കരണ
കാര്യം ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാകയാൽ പ്രത്യേ
കിച്ചും ഈ വിവരംകൂടെ ഇവിടെ എടുത്തു പറയുവാൻ ഞാൻ നിർബ
ന്ധിതനായിട്ടുള്ളതാണ്.

സർ, സംസ്കൃതഭാഷാഭ്യസന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറും യൂണി
വേഴ്സിറ്റിയും സഭയും ശ്രദ്ധ നൽകേണ്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താ
വിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ മലയാളഭാഷാപോഷണവിഷയവും, യൂണി
വേഴ്സിറ്റിയിൽ നൽകേണ്ട പ്രാഥമ്യവും സംബന്ധിച്ചുകൂടി ചിലതു
പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ മാതൃഭാഷ
യാണല്ലോ മലയാളം. മലയാളഭാഷയിലെ ഉയർന്ന പരീക്ഷകൾക്കുകൂടി
യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ബിരുദങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണ്. മാത്ര
മല്ല ഭാവിഡഭാഷകൾക്കും അഭ്യസനസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും വേണ്ട പ്രോ
ത്സാഹനം നൽകേണ്ടതാണ്.

“സംസ്കൃതഹിമഗിരിഗളിതാ ഭാവിഡഭാഷാകളിന്ദജാമിളിതാ കേരള
ഭാഷാ ഗംഗാവിഹരത” എന്ന മൊഴി ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : സംസ്കൃതത്തോടു വളരെ സാമീപ്യമുള്ള
ഒരു ഭാഷയാണു തമിഴ് എന്നുള്ളതു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറി
യാമോ?

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : അറിയാം. എന്റെ അഭിപ്രായം വിപ
രീതമല്ല. മലയാളവും തമിഴും സംസ്കൃതഭാഷയുടെ സഹായംകൊണ്ടു
വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ള സജീവഭാഷകളാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറു
യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുഖേന സംസ്കൃതഭാഷയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ
പരമ സംസ്കൃതഭാഷാപ്രണാലികളോടു ചെച്ചുവന്ന സഹായം വേറൊന്നി
ല്ല. അതുപോലെതന്നെ സംസ്കൃതഭാഷാ പരീക്ഷകളിൽ വിജയികളായി
ട്ടുള്ള അനുപധിയാളുകളെപ്പോൾ ദേവസ്വപന്ധിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉദ്യോഗ
ത്തിൽ നിയമിതരാകാൻ ഇടവരുന്ന ആളുകൾതന്നെ പരീക്ഷകളിൽ
ജയിച്ച് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവരായാൽ അതുവഴിയും
പ്രോത്സാഹനം നൽകാൻ കഴിയും. മാന്യജ്ഞമെൻറു സ്ഥാപനങ്ങൾ

[Mr. T. T. Kasavan Sastri]

മുഖേന സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി മുൻപോട്ടു വന്നിട്ടുള്ള ആളുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും ഗ്രാൻറുനൽകിയും മറ്റുപ്രകാരത്തിലും സഹായിക്കണം. ഇന്ന് പ്രോത്സാഹനക്കുറവുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷയേയും, സംസ്കൃതഭാഷയേയും അതുപോലെതന്നെ തമിഴിനേയും സംബന്ധിച്ച്, ആളുകൾ കൂടുതൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഇടവരുന്നില്ല. യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുഖേന ഇവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ സാധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കും. അതിനാൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി അധികൃതർക്കും ഗവണ്മെന്റിനും ഈ വിഷയത്തിൽ ഭയാപൂർവ്വം വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധസ്തന്മാരെന്നമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. KUNJU PANICKER : I have also sent up two cut motions. Since they are for the reduction of the total amount I wish to know whether I can speak on the present cut motion.

PRESIDENT : On a token motion, honourable members can practically speak anything. That has been the general principle hitherto followed. But as a matter of fact, a self-denying ordinance should be observed by the honourable members when they speak on cut motions. Of course, the honourable member will be given an opportunity to speak on this subject.

MR. K. KUNJU PANICKER : We generally find that when one motion is discussed at length the other cut motions do not find time to be discussed.

PRESIDENT : Yes, I understand it.

MR. K. KUNJU PANICKER : സർ, ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപക്ഷേപത്തെ സംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണമായൊന്നിക്ക് അനുകൂലമാണുള്ളത്. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിമാനത്തെ പരസ്കരിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ ഈ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരവരുടെ മാതാപിതാക്കളെക്കൊണ്ട് സമത്വമാരും സുന്ദരന്മാരും ആയിട്ടുള്ള ആളുകളെ കണ്ട് അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും പകരം അവരെ ആരാധിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നതു പോലെയാണ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റു ഭാഷകളെ സ്വീകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയും മറ്റും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ സ്വന്തഭാഷ തള്ളി നമ്മെപ്പോലെ അവരവരുടെ ഭാഷയെ അഭിമാനത്തോടുകൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നെന്ന് വരികിൽ അവയും ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ ശോഭിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിനും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പല കുറവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ലാറിൻ, ഗ്രീക്ക്, മുതലായ ഭാഷകളെ ആശ്രയിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ വളരേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെ വളർന്നപ്പോഴും ഇംഗ്ലീഷിന്റെ വലിപ്പത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ താഴ്ത്തി വെച്ചില്ല. അതുപോലെ തന്നെ വളർത്താവുന്ന സജീവമായ ഒരു ഭാഷയാണ് മലയാളം. സംസ്കൃതം ആശയങ്ങളുടേയും വാക്കുകളുടേയും ഒരു ഭണ്ഡാകാരമായി ശോഭിക്കുന്നു. ആയുർവാർ നാനാവിധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ വിപുലമായ തോതിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആ ഭാഷയിൽ ഉണ്ട്. ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽപെട്ട ഇതരഭാഷകളുടെ പഷ്ടിക്കും ആശയങ്ങളെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തടസ്സങ്ങളെമാറുന്നതിനും സംസ്കൃതം ഒരു സഹായമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ നിലയിൽ ഇന്നത്തെ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്ര ജ്ഞന്മാരുടെ ശാസ്ത്രീയമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിയും മലയാളത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി വളരെ കാലം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് അവയെ പഠിക്കുകയും പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും മലയാളഭാഷയെ പര്യാപ്തമാക്കാവുന്നതാണ്. പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള ആശയങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിലും സുഖമായും തൃപ്തികരമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഷയെ എത്രമാത്രം ഇനിയും പോഷിപ്പിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. ഇന്ന് മാതൃഭാഷ നല്ല വശമുള്ള ആളുകളിൽ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന പലരും ഉണ്ട്. അവർക്കു മലയാളം സംസാരിക്കുന്നത് ഒരു കുറവുപോലെ കരുതിയാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ പഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി നിവൃത്തിയുള്ള അവസരങ്ങളിലെല്ലാം മലയാളം ഉപയോഗിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് അവരോടു പറയാനുള്ളത്. മലയാളം സംസാരിക്കുന്നത് അന്തസ്സിനു കുറവാണെന്നുകൂടി അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം.

PRESIDENT: Not now. It used to be the case at one time.

MR. K. KUNJU PANICKER : എന്നാൽ അന്തസ്സു മുഴുവൻ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ പഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഈ മാനുവാർ കരുതിയാൽ നന്നായിരുന്നു. നാനാമുഖമായി വളരേണ്ട നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ, നമ്മുടെ മാതാവിനെപ്പോലെ കരുതേണ്ട മാതൃഭാഷയെ പഷ്ടിപ്പെടുത്താൻ ഇന്ന് സന്ദർഭമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തേയും തമിഴിനേയും മലയാളത്തേയും പഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിന് നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിലാണ്, ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. മുമ്പു മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുഖേ

[Mr. K. Kunja Panicker.]

നയേ ഇതു സാദ്ധ്യമാകുമായിരുന്നുള്ളൂ. അന്ന് ഇതുപോലെ സൗകര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. മേ.രമറിച്ച് ഇപ്പോൾ ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ, ശ്രീ വാഴംകോടിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരത്തിൽ, നമ്മുടെ പണം ചിലവുചെയ്ത് ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ സംസ്കൃതത്തെയും മലയാളത്തെയും തമിഴിനേയും നമ്മുടെ സകല കുഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ച് പഠിപ്പിച്ചെടുത്താതെ ഇരിക്കുന്നത് ബുദ്ധിശൂന്യത കൂടിയാണ്. ഈ ഭാഷകളിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യമുള്ള ആളുകളെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിയമിക്കണം. അവർക്കു പ്രൊഫസർമാരെന്നോ ഡീൻ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്ത് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ, നമ്മുടെ യശസ്സിനെ, നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ, സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഭാഷകളെ സംബന്ധിച്ച് എല്ലാവരും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണം. ശാസ്ത്രീയമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ കൂടി തർജ്ജമ ചെയ്ത് മലയാളത്തെ എത്രയും വേഗം പഠിപ്പിച്ചെടുത്തണം. ഇത് ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും ഒരുപോലെ അറിയാവുന്നവരുടെ കടമയാണെന്നുകൂടി മുന്നോക്കാനിച്ഛിക്കാൻ ഞാൻ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. M. R. HARAYANA PILLAI: I also support this motion. The University of Travancore, which is responsible for the proper education of the people of Travancore, should see that Sanskrit is given a proper place in the curriculum of the University. There are many Sanskrit schools coming into existence in the various parts of the State and I must, as seriously as I possibly can, bring to the notice of the Government that all these schools started under very disadvantageous conditions should be encouraged as far as possible without enforcing very strictly the rules as in the case of Secondary High Schools. Unless these schools are encouraged, it will not be possible for the pupils who come out of the Sanskrit College to be absorbed by employing them in those schools. That is why I say that Sanskrit schools should be encouraged. I know the case of a particular boy who after passing creditably from the Patur High School had to come to Trivandrum because the Alwaye College does not provide for the teaching of Sanskrit there. All Colleges affiliated to the Travancore University should have facilities to study Sanskrit. Sanskrit is an Oriental language. Our University is established with a view to promote Oriental studies. In the same way all High Schools under and recognised by the Government should make provision for the study of Sanskrit. I say 'High Schools' because the rules at present provide for Sanskrit-Sastris being admitted in the IV Form in the High School Section. In all Sanskrit Schools, English and other subjects are also taught as in the English Middle Schools. Unless some compulsory steps are

adopted, it would not be possible for Sanskrit to occupy the same place it occupied centuries back. The kind of Sanskrit teaching imparted by the old country Asans has now gone out of existence. They used to impart excellent teaching in Sanskrit. I do not think the best Sanskrit Professor of the present day would be able to teach Sanskrit as well as they did.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Was it not the custom that young people, who start their education should, as a matter of fact, learn "Reghuvamsam" and other books?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : In all respectable families that used to be the case.

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : Sir, in dealing with this motion I shall perhaps do best if I begin by enumerating as briefly as possible the main directions in which the University, since its establishment, has been promoting and fostering oriental studies, particularly the study of Sanskrit and Malayalam. Both in Sanskrit and Malayalam we have fully-developed honours courses besides the usual compulsory study of Malayalam and Sanskrit in the Intermediate and the B. A. Pass Course. Besides the optional B. A. course in Malayalam and Sanskrit, we have, under the University, a more advanced course which is also a Post-Graduate Course.

With the sanction of the Senate, the University has instituted research scholarships in Sanskrit and in Malayalam. There are now two students, post-graduate students, one working on the "Folk Songs of Kerala" and the other on "Melpathur Narayana Bhattathiri—a critical study".

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : May I know whether they are undertaken in the University or outside?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : They are both working under the guidance of University teachers.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : Are they not given instruction in the College itself?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : Yes. Now we are giving scholarships for one year, two years and sometimes 3 years to post-graduate students and giving them facilities for conducting research on particular subjects.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Are there not professors of Sanskrit in the Travancore University?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : There are teachers of various grades.

Similarly in Malayalam two students are working as research scholars getting Rs. 30 per mensem. Another matter in which the University has shown great interest is the collection of oriental manuscripts. In the Arts College building at Thycad the Mss. Library the Sanskrit College, and the Department of Publications are housed.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : കാളേജ് കളിലും മറ്റും പഠിപ്പി, കണവരെ പ്രൊഫസറമാരെന്നും ലക്ചറർമാരെന്നും സംസ്കൃതകാളേജിൽ പഠിപ്പിക്കണവരെ സൂപ്രണ്ടുമാരെന്നും പറയുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്താണു?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : I am coming to that.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : May I know from the honourable member whether any board is put up there as to what the building contains?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : No, Sir.

Now the University has provided for the Sahityavisharad and the Vidwan examinations. Besides the Honours course, the question instituting the B. O. L. and M. O. L. Degrees in Sanskrit and Malayalam is also under consideration.

Those who have visited our manuscripts library say that it is one of the best in India. The University has been able to increase the number of valuable manuscripts in Sanskrit and in Malayalam. Rare works in Sanskrit and in Malayalam are selected and published by the University. At present, in Malayalam, for instance, one Pandit is engaged in editing Adyathmaramayana.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : What was the special necessity of editing Adyathmaramayana when there are very good editions already?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : The Dean of the Oriental Faculty recommended this for the reason that there is no good edition at present.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : With regard to the large collection in the manuscript library was there not a collection even before the University was started?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : That was the nucleus.

The Department of Publications has produced several very useful works.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഓരോ കൃതിയും മെമ്പർമാർക്കു കിട്ടുകയോ?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : They are available for sale in the University Publication Department.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : In the book on Shakespeare written by Mr. Sankaran, are there any quotations from Shakespeare?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : The book is only going to be written.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : I was asking whether in writing a book on Shakespeare quotations from Shakespeare will be given authorised by the University or whether his own words will be quoted or translations will be quoted?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN : The author will have considerable discretion in such matters.

The main complaint of the members appears to be that there are only superintendents for Sanskrit and Malayalam while there are profes-

sors in other Departments. Now Sir, this complaint is not without justification. I may readily admit that as a matter of abstract principle there is considerable justification for the position taken up by Mr Narayana Kurup and others. We had a professor of very great distinction. The late Raja Raja Varma was a professor of Sanskrit. When he died, the College and the Government were not able to find a suitable man to succeed him as professor and therefore, they split up the professorial chair into two posts of Superintendent of Malayalam and Superintendent of Sanskrit. The professorship was abolished and two Superintendentships were created. I say as a matter of principle that there is no objection to calling these Superintendents 'Professors' but to say that the University has neglected Sanskrit or that the University has neglected Malayalam is not correct. These Superintendents have not been made Professors because it was then thought that there was nobody fit enough to succeed Raja Raja Varma.

MR. P. SIVARAMA PILLAI. May I know whether they have considered the desirability of appointing a Professor

RAJYASEVAPRAVINA C.V.CHANDRASEKHARAN. Yes, Sir. When a person is available it will be considered.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know whether any standard has been fixed for that job?

RAJYASEVAPRAVINA C.V.CHANDRASEKHARAN : Yes, the same qualifications prescribed for other Professors.

MR. N. NARAYANA KURUP: Are the Superintendent of Sanskrit and the Superintendent of Malayalam coaching up students for the Honours and M. A. courses?

RAJYASEVAPRAVINA C. V. CHANDRASEKHARAN: Yes, Sir.

PRESIDENT The House will now adjourn and meet again tomorrow at 12 noon.

The House adjourned at 6 P. M.

B. PABAMU,

Secretary to the Sri Mulam Assembly.